

திருவாவடுதுறை ஆதீன வேளியீடு எண் — 48

—

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செவப்பேரரசு.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்து

21-வது குருமகாசங்கிதானம்

முநில-முநி சுப்பிரமணியதேசிகச-வாமிகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாதீன வித்துவான்
த. ச. மீனுட்சிகங்கூரம்பிள்ளையால்
எழுதப்பெற்றது.

1952

கர — கை

திருச்சிற்றம்பலம்

“மாயிரு ஞால மேல்லாம் மலரடி வணங்கும் போவும்
பாயிருங் கங்கை யானோப் படர்ச்சடை வைப்பர் போவும்
காயிரும் போழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல வூராக் கம்போன்
ஆயிரங் கோடுபேபர் போவும் ஆவடு துறைய ஞரே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

குருமரபு வாழ்த்து.

“கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநேறி காட்டும் வேண்ணை
பயில்வாய்மை மேய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மேய்ஞ்ஞான பாஞ் வாகிக்
குயிலாரும் போழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருஙமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு
நீஞ்சீ தழைக மாதோ.”

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

ஸ்ரீ மேய்கண்டதேவர் மினிர்கழல் வாழ்க.
ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள் சேவழவாழ்க.

திருமூலர்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

முன் நுடை ர

உலது அரசால் சிகிச்சைப்பறுவது. அரசின்கேரேல் உலது சிகிச்சையும். அரசு இந்வகை; உலதுடையரசு-உலக அரசு என. உலதுடையரசே பரம்பொருள்: சிவபெந்மான். உலக முழுவதும் அவ்வரசரின் உடையமைப்பொருள். அவ்வரசர் எல்லாம் உடையாயகர். அவர் அரசிநக்கைதிநக்கயிலாயிம். அத்திநக்கயிலாய பாம்பரையில்வந்தஅரசுகளும் பல. அவற்றுள், இந்பேரசுகள் மிகச்சிறந்தன. அவை கைவப் பேரரசுகள். ஒன்று திந்வாவடுதுறை—மற் றேன்று திநத்தந்தை. இந்பேரசும் ஒந் பேரரசாய் இவ்வரசுரிலே பேரிலிய அத்துவிதக் கலனி காட்டி சின்று 18-1-1952-ல் மகிழ்ச்சிந்து அளவளர்விய பெந்வங்காட்சியைக்கண்டதன் பர்கள்துகளித்தனர். அடியவர் ஆண்டுக்கூத் தாடினர். அந்தசினையின்பயனுக்குச் “கைவப் பேரரசு” கைவக்குத்தடிக்கள்பால் தழைத் தெழுகின்றது. கைவப் பேரரசு நீடுவாழ்க்.

இய்வும்,

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை,
ஆதினவித்துவான்.

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவணக்கம்.

“திருமாலிங் திரண்பிரம னுபமனியன் தபனனங்தி சேவ்வே ளாதி,—தருமமுது குரவருக்குங் தனத்ருளா லாசிரியத் தலைமை நல்கி,—வருமேவர்க்கு முதற்குருவாய் மெய்ஞ்சுான முத்திரைக்கைம் மலரும் வாய்ந்த,— ஊவழைகுங் குறங்கையும் காட்டியரு டருஞ்சிவனை யுளத்தில் வைப்பாம்.”

சிவதத்துவவிவேகம்.

“பண்ணிசைவேம் பரித்திமதி திலதயிலங் தீயிரும்பு பாணி யுப்பு,—விண்ணனில் முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்,—கண்ணிரவி யுணர் வோளிபோற் பிழிவரிய வத்துவிதக் கலவி காட்டித்,— தண்ணனிவைத் தேனையாண்ட துறைசைநமச் சிவாய குரு சரணம் போற்றி.”

ஸ்ரீமாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

திருமாளிகைத்தேவர்.

—
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவப் பேரரசு.

ஶத்தாத்வைத் சித்தாந்த சைவர்களாய் நம் முன்னேர் சிறக்க வாழ்ந்திருந்தனர். அவ்வழி யில் வந்த நாமும் அவர் சந்ததியார் என்பதற் கேற்பச் சித்தாந்தசைவ ஒழுக்கமுடையவராய் வாழ்தல் இன்றியமையாதது. சித்தாந்தசைவ வொழுக்கமின்றேல் நாம் அவர் சந்ததியார் என வழங்கப்படுமாறில்லை என்க. நாம் துன்பத்தில் ஆழாமல் என்றும் இன்பத்திலே வாழ நம்முன் னேர் வழிகண்டனர். அவ்வழியையே பின்பற்றி கடப்பதற்கு ஆவன நமக்கு அவர்கள் நிலையாகச் செய்துவைத்தனர். மக்கள் இன்பத்துடன் வாழவிரும்பினால் நல்லரசின் கீழ்வாழுவேண்டும். அந்த நல்லரசும் வல்லரசாக இருத்தல் வேண்டும்: பேரரசாகவும் அது திகழ வேண்டும். அப் பேரரசு எக்காலத்தும், எக்காரணங் கொண்டும், எவ்வெவராலும், எவ்விடத்தும் அழிக்கப்படாத தாம். அவ்வரசே நல்லரசு, வல்லரசு, பேரரசு என்னலாம். அத்தகைய அரசிருந்தால்தான்

குடிமக்கள் ஊறின்றி, கவலையின்றி, பகைவரின்றி நன்மையாக வாழ இயலும். நல்லீரசின் ரேல் தம்மாலும், தமது பரிசனத்தாலும் குடிகள் வருங்குவர், வல்லரசின் ரேல் பகைவரால் நலிவர், பேரரசாக இல்லாதொழியின் சிற்றரசுகள் சமயம் பார்த்து வெல்லக் கருதும்.

இனி, நமது பேரரசின் எல்லை இவ்வளவெனத் தெரிதல் முதலில் வேண்டப்படும். அவ்வெல்லை பிருதிவிதத்துவ முதல் நாததத்துவம் வரை வியாபித்துள்ளது. அத்திப்பழத்தில் உள்ள விதைகளை எண்ணிக்கணக்கிட இயலுமா? அதுபோல, அளவில்லாத அண்டங்கள்உள்ளன. அவ்வண்டங்களைல்லாம் ஒரு தலைவரின் ஆணையின்கீழ் அடங்கியுள்ளன. பல தலைவர்கள் இல்லை என்பது உறுதி; அது உண்மையுமாம். அவ்வொரு தலைவரே தமக்கு ஈடும் எடுப்பும் இல்லாதவர். அவ்வரசின் எல்லையில் அடங்கி வசிப்பவர் அவருடைய குடிமக்களே. குடிமக்கள் நலம் பெற வேண்டி அக்குடிகளுக்கு ஆவன செய்யும் கடப்பாடுடையவர் அப்பேரரசர். அப்பேரரசரையின்றிக் குடிமக்கள் வாழ இயலாது. குடிமக்களின் உயிர்க்குயிராக விளங்குபவர் அப்பேரரசரே ஆவார். குடிமக்களாவார் ஆன்மாக்கள்; உயிர்கள், பேரரசர் உயிர்த்தலீவர். உயிர்கள் பசுக்கள், பேரரசர் பசுபதி; அவரே சிவபெரு

மான், இப்பேரரசின் கீழ் வாழுங் குடிமக்கள் முப்பெரும் பிரிவினர் ஆவர்: வீஞ்ஞான கலர், பிரளையா கலர், சகலர் என்பார் அப்பெரும்பிரி வினரே. வீஞ்ஞான கலருள்ளும் அனுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுவரர், சப்தகோடி மகாமந்திரர் எனப்பவ பிரிவினர் உள்ளார். பிரளையா கலரில் மண்டலர், குரோதனர், வீரர், சிகண்டர், உருத் திரர் எனப் பல பிரிவுகள் உண்டு. சகலரில் எழு வகைப் பிறப்புக்களாகிய, எண்பத்துநான்கு நூரூயிரம் யோனி பேதங்கள் காணப்படும். இந்திரன், பிரமன், மால் முதலியோரும் அவரு டையகுடிமக்களே; அவர் சகலவர்க்கத்துட்பட்டவர்: தவத்தாலும், அதிகாரத்தாலும் மேன் மேலுயர்ந்தவர் அவர். அவர் குறுஷிலமன்னர் போன்றவர்.

வேதம், ஆகமம், புராணம் முதலியன இப்பேரரசுக்கு அரண் ஆவன ஆம். வேதம் காட்டரண் போல்வது, புராணம் நீரரண் போல்வது, ஆகமம் மதிலரண் போல்வது. இவ்வரண்களை அமைத்துத் தந்தாரும் அப்பேரரசரே ஆவார். இம்முன்று அரண்களின் முகமாகவே கோயில் களாகிய கோட்டைகளை அடையலாம்: பாசறை களாகிய மடாலயங்களை அறியலாம். வேதங்கள் நான்கு, ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு, புராணங்கள் பதினெட்டு, புராணங்கள் வேதங்களிற்

கூறப்பட்ட கருத்தைக் கதை மூலமாக நன்கு தெளிவிப்பன. வேதம் பொது, ஆகமம் சிறப்பு. ஆகமம் ஆகிய மதிலரணில் நான்கு பெருவழிகள் உள். அவை: தாசமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்பன. அடிமை நெறி, மகன்மை நெறி, தோழமை நெறி, அன்பு நெறி எனவும் அவற்றைக்கூறலாம். அன்புநெறி யும் அறிவுநெறியும் ஒன்றே எனப் பெரியோர் கூறுவர்.

இலி, இங்நான்கு நெறிகளும் நான்கு பெருவீதிகளாகவும் கொள்ளலாம். முறையே இங்நாற் பெருவீதிகளாலேதான் அரண்மனையை அடைதல்கூடும். சிவதத்துவமாகிய அந்த அரண்மனையில்லை சிங்காதனம் மந்திரமயமானது: தத்துவத் தவிசு அது. மோன முடியுடன் பஞ்சாக்கரமே திருமேனியாகக் கொண்டு திருவருட்சத்தியுடன் சிவபெருமானுகியசர்வ லோகைக்காயகர் வீற்றிருந்தருளுகின்றார். அவர் பெருமை அளவிடப்படாதது. “மறையினுல் அயனுல் மாலால் மனத்தினுல் வாக்கால் மற்றும், சூறைவிலா அறி வினாலும் கூறேற்றுதாகி நின்ற பெருமையினர் அவர். என்குணத்தீசரும் அவரே. என்குணங்களாவன: தன்வயத்தனுதல், தூயவுடம்பினுதல், இயற்கையுணர்வுடைமை, முற்றுணர்வுடைமை, இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல்,

பேரருஞ்சிடமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம் பிலின்பழுதடமை என்பன. “கோவில் பொறி யிற்குணமிலவே யெண்குணத்தான் தாளை வணங்காத்தலே” என்பது திருக்குறள்:

“எட்டுவான் குணத்தீசனைம்மான்” எனத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும், “இறையவளை மறையவளை எண்குணத்தினுணை” என சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளும் அருஞ்வார்கள். அப்பேரரசர் ஞானசொரூபர், கருணைவடிவினர், ஆனந்த வுருவினர். ஆண் பெண் அலி எனக் கூறுவொன்னைதவர். அனைத்துயிர்க்கும் அவரே அம்மையப்பர். குடிமக்களாகிய ஆன்மாக்களில் பொருட்டே அப்பேரரசர் எதனையும் செய்வார். தந்தை அவர், தாயுமானவர் அவரே. அரசராவார் குடிமக்கட்டுத் தந்தை தாய்போல்வர் எனக. தன் பெருமை தான்றியாத் தன்மையர் அப்பேரரசர். தமதாணை கடவா தொழுகும் குடிமக்கள் பால் கருணையுடையவர் அப்பேரரசர். அக்கருணை அறக் கருணை என்று கூறப்படும். தமதாணையின் அடங்கி நடவாத குடிமக்களைத் தண்டித்து ஆணையின் அடங்கி நடக்கச் செய்வார் அவர். தண்டித்துத் திருப்புவதும் கருணையே: அது மறக்கருணை என்று பேசப்படும். குடிமக்கட்டு வேண்டியவற்றை வேண்டியாங்கு அளித்துப் பாதுகாப்பவர் அவ்வரசரே. தமக்கென ஒன்றை

யும் வீரும்பாதவர் அவர். தகுதியல்லாதவற் றைச் செய்யும் குடிமக்களைத் தண்டிப்பர். சிறையிலடைக்கச் செய்வர். சிறை இருபத் தெட்டுக்கோடி நரகங்களே. சிறைச்சாலைக்குத் தலைவன் இயமன். தக்கன செய்யுங் குடிமக்களைப் பட்டம் பதவி முதலீயன தந்து உயர்த்தி வாழவைப்பர் அப்பேரரசர். அப்பட்டங்களே தேவர், இந்திரன், அயன், மால் என்பன. அப் பதங்களே தேவலோகம், இந்திரபதம், சத்திய லோகம், வைகுந்த வாழ்க்கை முதலீயன.

இலி, ஈடும் எடுப்பும் இல்லாத அப்பேரரசு ரடைய ஆற்றலை மறந்து சிலர் பகைவரென வருவர்: தலையெடுப்பர். அப்பகைவரைத் தண்டிக்க அவர் வேறு ஆயுதம் கொள்வதில்லை. பகை வரை எளிதிலடக்கும் பேராற்றல் உடையவர் அவர். படைக்கலங் தாங்கியவராக அவரிருந்தும் அவைகளைப் பயன்படுத்துவதில்லை. அவர் கண் னைலும், காலாலும், கால்விரலாலும், நகத்தாலும் நகையாலுமே பகை வரையடக்குவார். உலகத்தை அழிக்கும் எத்துணைப் பெருவெள்ள மும் அவர்சடைக்காட்டில் சிறுதிவளையாம். நெற்றிக் கண்ணில் தோன்றும் கெருப்புப் பொறியே சர்வசங்காரமும் செய்யும். புன்சிரிப்பே புரத் தைப் பொடியாக்கும்.

பிறரெல்லாம் பொன்னணிகலம் பூணத்தாம் பாம்பணியையே விரும்பிப் பூணுவர். பிறர் மணிமுடி கொள்ளத் தாம் சடைமுடி கொள்வர். பிறரெல்லாம் அழுதுண்ணத் தாம் நஞ்சண்பர். பிறர் பொன்னுடையுடுக்கத் தாம் திகம்ப ரராய்த் திரிவர், தோலாடையுடுப்பர். பிறர் மாடமாளிகையில் மனைவிமாருடன் கொஞ்சத் தாம் வெறு வெளியில் கூத்தாடுவர், காட்டில் நடம் புரிவர். பிறர் கலாவைச் சாந்தணியத் தாம் சாம்பலைப் பூசி மகிழ்வர். அப்பேரரசருடைய பெருங்தேவி கணவருக்குத் தக்க கற்புடைய மங்கை. அரசர் எத்திறம் நின்றூர் அத்திறம் அரசியும் நிற்பள். “எத்திறம் நின்றுன் ஈசன் அத்திறம் அவனும் நிற்பள்” என்பது பெரியோர் வாக்கு. அப்பேரரசரை அறியாதார்பித்தனென் பார்; அவர்அப்பட்டத்தையும் ஏற்று அருட்பித்த ராக அகமகிழ்வர்: ஆனந்தக் கூத்தும் ஆடுவர். அவரசைந்தாலன்றி அனுவம் அசையாது. இகப்பரும் மிகப்பேரரசராக அவரிருந்தும் பிச்சையுண்பதிலே பெருவிருப்பமுடையவர். பித்தரெல்லாம் போற்றும் பெரும் பித்தர். பிச்சையேற்றுண்பவர் யாவரும் வணங்கும் பெரும் பிச்சைக்காரர். ஆசையற்றூர் ஏத்தும் ஆசையுடையார். மங்கையைப் பக்கத்திலே — பாதித் திருமேளியிலே வைத்திருந்தும் பரிசுத்த யோகி போல்வார்: வீரரெல்லாருங் கொண்டா

டும் பெருவீரர். அது அவர் திருப்படைவீட்டாகிய வீரட்டத் தலங்களால் விளங்கும். அப்பேரரசரை ஆண்டி என்பேமா? அரசரென்பேமா? குடும்பி என்பேமா? துறவி என்பேமா? என் னென்று கூறுவதும்? அவர் தன்மைகள் உரைப்பரிதேயாம்.

இனி, அப்பேரரசருடைய இராசதானீ சிவராசதாவி ஆம். அந்த இராசதானியில் உள்ள குடிமக்கள் விதிவிலக்குக்களையுணர்ந்து நடக்குமாறு அவரே சட்டங்களும் இயற்றியருளினர். வேதசிவாகமங்கள் என்பன அச்சட்டங்களே. அவருடைய இராசதாரியிலுள்ள குடிமக்கள் அச்சட்டங்களுக்கு அடங்கியேந்டக்கவேண்டும். அச்சட்டத்தை மீறியவர் அரச தண்டனைக்கு உள்ளாவார். இது சத்தியமே.

இனி, இப்பேரரசின்கீழ் வாழும் குடிமக்களுக்குள் பல்வேறு காரணங்களால் முரண்பாடுகள் வருவதுண்டு. சிலர் பூசலும் விளைவிப்பார்கள். சில சமயங்களில் பூசல் மூண்டு பெரும்போருமாம். அப்பேரரசர், குடிகள் அமைத்தியாக வாழுவேண்டித் தம்முடைய பிரதிச்சிகளை அவ்வப்போது அவ்வவ்விடங்களுக்கு அனுப்பி அமைத்தியை நிலைநிறுத்துவார். சமயாசாரியர், சந்தான சாரியர் முதலியோர் அப்பேரரசருடைய பிரதி

திருவெண்ணெய்நல் ஹர் மெய்கண்டதேவர்

நிதிகளேயாவர். அவர்கள் அச்சிவஞான இராஜ தானியில் பேரரசருடைய ஆணையைச் செவ்வே நடத்திக் குடிமக்களிடத்து அமைதியை நிலை நாட்டுவர். தம் பேரரசருடைய பெரும் புகழை யும் கீர்த்தியையும் பல படியாக விரித்துரைத்து மக்களுள்ளத்தைப்பண்படுத்துவர். சிலசமயத்து அற்புதச் செயல்களால் இறைவருடைய கீர்த்தி யை நிலைநாட்டுவர். பேரரசருடைய பிரதிநிதி கள், அரசர் ஆணையை எடுத்துக்காட்டும்போது குறுங்கூடு மன்னர் முதலியோரும் அவரின் கீழ் வாழுங் குடிகளும் பேரரசருடைய ஆணையை யும் பேராற்றலையும் பெருங்கருணையையும் நன்கு அறிந்து அடங்கி வாழ்வர்; அதனாற் பெருமையும் பெறுவர். பிரதிநிதிகளாகிய சமய குரவர்கள் தமது பேரரசருடைய பேராற்றல் முதலியவற்றைப் பல படியாகப் புகழ்ந்தவைகளே தோத்திரங்கள். பேரசர் இயல்பு, குடிமக்கள் இயல்பு, குடிமக்கள் பேரரசருடைய பெருங்கருணையையும்பேராற்றலையும் அறியாமல் உள்ள தடை, தடையை நீக்கச் செய்யும் உபாயம், தடை நீக்கத்தால் அடையும் பேறு ஆகிய இன்னேரன்ன செய்திகளை விளங்க அறிவிப் பனவே சாத்திரங்கள். தோத்திர வடிவில் உள்ளன தேவார திருவாசகங்கள். சாத்திர வடிவில் உள்ளன சிவஞானபோதம் முதலீடன்.

இனி, அப்பேரரசர் தமது ஆணைக்கு அடங்கி நடக்கும் குடிமக்கள் விருப்பப்படி அவர்களுக்குப் பதவிகளைத்தருவார். பதவிகளை வேண்டாத குடிமக்கட்குத் தம்மையே நினைந்து வாழ்வதாகிய பேரின் பத்தை அருளுவார். குடிமக்களுக்குப் பேரரசர் வழங்குவதற்குரிய பரிசுப் பொருள் ஞானம்: அது சிவஞானம் எனப் பேசப்படும். அச்சிவஞானம் நிறைந்து தோன்றும் சரக்கறையும் உண்டு. அதுவே மூலபண்டாரம்: சிவஞானச் சரக்கறை. வேத சிவாகமங்களின் சாரபாயுள்ள தேவாரதிருவாசகங்களும், சிவஞானபோத முதலியவைகளுடைம் அச்சரக்கறையாம். பேரரசருடைய அன்பர்கள் அச்சரக்கறையிலே புகுந்து அதனை எவ்வளவு நுகரினும் நுகரலாம். என்றால் குன்றுத் தீரவுள்ளது அச்சரக்கறை. அச்சரக்கறையிலே எல்லோரும் புக இயலுமா? இயலாது. புகுதற்குச் சில தகுதிகளும் வேண்டும்: அங்கீகாரம் பெற்ற அநுமதிச்சீட்டு வேண்டும். அநுமதிச்சீட்டுடையார் தடையின்றி நுழையலாம், நுகரலாம். அநுமதிச்சீட்டில்லாத ஏனையோர் அச்சரக்கறையில் புகுமாறில்லை. அவ்வாறு அநுமதிச்சீட்டுக்களே தீட்சை முதலியன். அநுமதிச்சீட்டுக்களும் பலதரத்தன. ஒருபடித்தாக அவை இரா. அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப அச்சீட்டுக்கள் கிடைப்பன. சிவராசதானீயிலுள்ள குடிமக்கள் என்

பதற்குச் சில அடையாளங்களும் உள். அவை: விழுதி, உருத்திராக்கம், பஞ்சாக்கர செபம் முதலியன. கோயில்கள் யாவும் பேரரசருடைய நிலைக்களங்கள், பாசறைகள். அவைகளைக் கல்வெட்டுக்கள் எனவும் கொள்ளலாம்: அவை பேரரசருடைய மெய்க்கீர்த்திகளாம். அக் கோயில்களில் உள்ள 25 — மாகேசர மூர்த்தங்களை மெய்க்கீர்த்திகள் எனவும் கொள்ள இடமுண்டு. அப்பேரரசர் அன்பர்க்கு எளியவர்: ஆணவழுடையாரால் அனுகப்படாதவர். சிவஞானிகளோடு அவ்வரசர் தினைப்பவர்.

இனி, அப்பேரரசர் பெருந்தேவியுடனிருந்து குடிமக்கட்கு அருளுவதன்றி யோகிகள் போலும் தவங்கில் கொள்பவர். ஆசாரியன் போலிருந்து அநுக்கிரகமும் புரியவர். அப்பேரரசர் தங்கும் படைவீடுகளே சிவதலங்கள், அப்படை வீடுகள் பிரதிநிதிகளால் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட்டனவே தேவாரம் பெற்ற திருத்தலங்கள். குடிமக்களாகிய ஆன்மாக்கள் அப்பேரரசரிடத்து ஒடுங்கி யிருத்தற்கு இடமாவது கோயில்களே. அதனால் அவை ஆலயம் எனப் பேர் பெற்றன. குடிமக்கட்கு எளிதில் இறைவனைத் தரிசிக்க வாய்ப் புள்ளதாக அப்படை வீடுகள் விளங்கினும் சிவஞானிகளே அப்பயனை மிகப் பெறுவர். யோகி

கள் தமது யோகக் காட்சியில் அறிந்த ஒன்றை அகக் காட்சியைவிட்டு அகன்ற காலத்துப் புறக் காட்சியிலேவைத்து அவர் அறிதற்குப் பெருங் துணைசெய்வன கோயில்களே. ‘அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலே’ என்பது ஒரு பழமொழி.

இனி, சிவராஜதாஸரியாக விளங்குவது இக் கோமுத்திநகர். பசுத்தன்மையை நீக்கிப் பதித் தன்மையைத் தந்து உயிர்க்கு அருளுவது ஆத வால் இது ஆஅடுதுறை எனப் பெயர் பெற்றது. ஒருகாலத்து இறைவர் உமையம்மையாருடைய பசுவடிவத்தைமாற்றி அணைத்தெழுந்தநாயகராக எழுந்தருளிய காரணத்தால் திருவாவடுதுறை எனக்காரணப் பெயர் பெற்றது இத்தலம். வரையாது ஈயும் வள்ளல் ஆகிய செம்பொற்றியாகர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். ஆயிரம் பொன்னுடைய கிழியை ஆளுடையபிள்ளையாருக்கு இறைவர் இத்தலத்திலேதான் அருளினார். திருமூலநாயனார் மூவாயிரம் ஆண்டு சிவயோகத்தமர்ந்து ஆண்டுக்கொரு மந்திரமாக மூவாயிரம் மந்திரங்கள் அருளியதும் இத்தலமே. திருமாரிகைத் தேவர் தமதாசிரியராகிய போகநாதசித்தருடைய திருவடிப்பூசனை செய்து சித்திகள் பெற்றுச் சைவசமயத்தை வளர்த்ததும் இத்தலமே. மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்களின் மான்மியம் மிகவுடையது இது. இவ்வரசநகரிலே ஸ்ரீ சித்தர்

சிவப்பிரகாசர் கீறிய அறையாகிய மந்திரசிங்கா தனத்திலே ஞானச் செங்கோலேந்தி மோனமுடி கவித்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகராகிய பேரரசர் கொலுவீற்றிருந்ததாகுகின்றனர். இம் மட்டாலம்மே அவருடைய அரண்மனை, இக்கோமுத்திநகரமே அவர் திருப்படைவீடு. மெய்கண்ட சந்தானமே அவர் சந்தானம். திருக்கயிலாய பரம்பரையே அவர் பரம்பரை. திருங்கு மரபே அவர் தம் மரபு. அவ்வரசர் வழிவங்தோரே பரம்பரையரசர்: அவர் துறவரசர். சின்னப் பட்டத்து அமர்வோரே இளவரசர். தம்பிரான் சுவாமிகளாகிய முனிபுங்கவர்களே சேனைத் தலைவர்கள். குருகாரியம் பார்க்கும் அனுக்கத் தொண்டர்களே வீரர்கள். சீடரனைவரும் குடிமக்கள். கட்டளை மடங்களே பாசறைகள். ஆதீன வித்துவான்களே அமைச்சர்கள். ஒடுக்கத் தம்பிரானே மெய்காப்பாளர். ஒதுவார்களே கட்டியங் கூறுவோர். இசைவாணரே சூதர், மாகதர்முதலியோர். கட்டளைத்தம்பிரான் களேபிரதிநிதிகள். காரியம் பார்ப்போர்யாவரும் பரிசனங்கள். இச்சிவராசதாஸியில் உள்ள சிவஞான அரசின் நிலையை விளக்குவன மெய்கண்ட சாத்திரம், பண்டார சாத்திரம் முதலாயின. சைவக் குடிமக்களாகிய நாம் சைவப் பேரரசின் நிலையையும் பெருமையையும் நன்கு உணர்ந்தோமில்லை. ஆகவீன், பகைவர்பால் குடிமக்களாகிய

நாம் அகப்பட்டு நலிய நேர்ந்தோம். அடங்கி ஒடுங்கிக்கிடந்த சிற்றரசரும், குறுஙில மன்னரும் தழைத்தனர். பகைவரும் பல்கினர். இரியும் நாம் வாளா இருத்தல் தவறு. குடிமக்கள்ற பலர் சிற்றரசர் சிறு நெறிக்குச் செவிசாய்க் கின்றனர், குறுஙில மன்னர்க்குக் குற்றேவல் செய்கின்றனர், பகைவர் தங்கப் பரிவுடன் இடந்தருகின்றனர். இன்னேரன்ன குடிமக்கள் செய்கையை என்னென்னபேம்! நாமும் இவற் றைக் கண்டு வைத்துங் களிகூர்ந்திருத்தல் கூடுமா? பேரரசர் பால் வீண்ணப்பம் செய்தல் வேண்டும். பலகாற் சென்று கும்பிட்டுப் பல முறை கூறி அழைவேண்டும். கூட்டம் கூட்டமாக முறையிடவேண்டும். நமது அரசு பரம்பரையை நன்கு சிந்தித்தல் வேண்டும். கொடுங்கோலரசு நம் சிவராசதாரியில் நுழைப் போடும் இடந்தரலாமா? சிவஞானச்செங்கோல் ஒங்கக் குடிமக்கள் ஒத்துழைப்பு அவசியமல்லவா? ஞானச்சரக்கறை சூறையாடப் பெறுது மிகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமே.

இனி, அரசர்க்குப் பத்துவகை அங்கங்கள் உள். அவை தசாங்கம் எனப்படும். நாமம், நாடு, நகரம், ஆறு, மலை, புரவி, படை, முரசு, தார், கொடி என்பன அவை. இவ்வைதிக சைவப் பேரரசருக்கு நாமம் — தேவர்பிரான்,

நாடு — பாண்டி நாடு, நகரம் — சிவபுரம், ஆறு — ஆனங்கும், மலை-முத்தி, புரவி-ஆனேறு, படை-கழுக்கடை, முரசு — நாதப்பறை, தார் — தாவி யறுகு, கொடி— ஏறு என்பனவாம். இப்பத்து அங்கங்களையும் சேனுதிபதியாகிய திருவாதலூர் டிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகம் — திருத்த சாங்கப் பகுதிகளோக்கி யறிக். சரியை முதலீய நாற்பாதம் உடையவரே சதுரங்கம் : சிவன்டி யார்கள். அடையாளப் பூமாலை கொன்றையாங் தார். சிவராசதானியாக வீளங்கும் இக்கோமுத்திக் கொற்றவருக்கு நாமம்-பஞ்சாக்கரதேசிகர், நாடு — செந்தமிழ்த் திருநாடு, நகரம் — திருவாவடுதுறை, ஆறு—காவிரி, தார் — செங்கழுநீர் மாலை, கொடி—இடபக் கொடி: ஏனைய, பேரறி ஞர் சார்த்தி யறியக் கடவர். இக்கோமுத்தியரகசைவப்பேரரசு — உயரரசு — படரரசு. ஊர் — அரகுர் : இதுவே அரசங்கரம். இப்பேரரசரின் முன்னேரில் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் திருவெண்ணெய்கல்லூரையும், ஸ்ரீ அருணங்கு சிவம் திருத்துறையூரையும், ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்தர் திருக்களாஞ்சேரியையும், ஸ்ரீ உமாபதி சிவம் கொற்றவன் குடியையும் முறையேதமதரச நகராக்ககொண்டனர். அருணமச்சிவாயர் சிதம் பரத்தமர்ந்தனர். சித்தர் சிவப்பிரகாசர் இத் திருவாவடுதுறையையும் வேதாரணீயத்தையும் தமது அரசு கராக்கினர். ஸ்ரீபஞ்சாக்கரதேசிகர்

திருவாவடுதுறையில் பிரியாதமர்ந்து தம்சைவப் பேரரசு தழைக்க வீற்றிருக்கின்றார். இப்பேரரசு தெய்வப் பேரரசு என்க. இப்பஞ்சாக்கரப் பேரரசர் வழிவங்கோர் இருபத்தொருவர். இருபத்தொரு தலைமுறையாக இப்பேரரசு தழைத் தோங்கி உயர்ந்திருப்பதை உலகறியும். இப்பேரரசருடைய மதியமைச்சரும், சேநுதிபதி கனும் தவத்துயர், கல்வியறிவொழுக்க வீழுப்ப மிகவுடையார். பேரரசர்களும் சிவாநுபுதிச் செல்வர்கள். இத் துறவரசர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே பலர் வடமொழியையும் செந்தமிழ் மொழியையும் மிகப் போற்றிப் பாதுகாத்தனர். இவ்வரசர்களுடைய அத்தாணி மண்டபத்திலே நாடோறும் புலவர்பெருமக்களும் உடனுறைந்து தமிழ்ப் பேரரசு செலுத்தினர். அவருட் சிலர் வடமொழி வல்லரசுகளாகவுமிருந்தனர். இக் கோழுத்திப்பேரரசர்களும் நூல்கள் யாத்தனர், உரைவகுக்தனர். இளவரசரும், சேநுதிபதி களும் செய்த நூல்களும் உரைகளும் பலப்பல. இப்பஞ்சாக்கரப் பேரரசர் முன்னேர் அருளிய நூல்களே மெய்கண்டசாத்திரங்கள். பஞ்சாக்கரப் பேரரசர் வழி வந்த அரசர் வகுத்தருளிய நூல்களே பண்டார சாத்திரங்கள். இளவரசருட் சிறப்பாக எண்ணேதற்குரியார் இலக்கணக் கோத்து இயற்றியருளிய சாமிநாத தேசிகர் என்பவர்கள். சேநுதிபதிகளும் மதியமைச்சருமாக உள்ளவரிற் பெரிதும் சிறந்து விளங்கியவர்கள்

14/6/1957

MADRAS

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரிய கவாமிகள்

பூர்மாதவச்சிவஞானயோகிகள், கவிராக்ஷஸ்-கச்சியப்ப முனிவர், மதுரகவி—தோட்டிக்கலை சுப்பிரமணிய முனிவர் முதலியோர். இவர்கள் சேய்தருளிய நூல் களும் உரைகளும் பலப்பல.

இத்துறைசைப் பேரரசால் நம் செந்தமிழ் நாடு அடைந்த நன்மைகள் அளப்பில். சைவத் தையும் தண்டமிழழையும் தழைத்தோங்கச் செய் தது இப்பேரரசேயாம். இச்சிவஞானப் பேரரசின் ஒளி பரவாத நாடில்லை. இவ்வரசிலேதான் சிவஞானத்தை விளைவிக்கும் — சிவபோகத்தை நுகர்விக்கும் ஞான நூல்களும் உரைகளும் பல எழுந்தன. தண்டமிழ் நாட்டாருக்குச் செந் தமிழ் நூல்களை உதவியது இவ்வரண்மனையி (ஆதீனத்தி) ஹுள்ள ‘சரஸ்வதி மஹால்’ என் னும் கல்விக் களஞ்சியமே. பிற்காலக் கம்பர் எனப் பெயர் பெற்று விளங்கிப், பன் நூறு மாணவரைத் தமிழ்ப் பெரும் புலவராக்கித் தமிழ் நாடு முழுவதும் தந்து, தமிழை வளர்த்துப், பிரபந்தங்களையும் பெருங்காப்பியமாக வள்ள புராணங்களையும் யாத்துப் புவியரசர் போற்றும் கவியரசராக—ஞானவரசால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று இப்பேரரசாங்கத்திலே பெரு மதியமைச்சராய்த் திகழ்ந்த மகாவித்துவான்— மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய நன்மாணவராய், உத்தமதானபூரத்துதித்த உத்தமராய்,

குடந்தை — சென்னை முதலிய இடங்களில் அரசாங்கக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் விளங்கிய மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சாமி நாதையரவர்கள் பரிசோதித்துப் பதித்த நூல் கள் முழுவதும் தமிழ் நாட்டிலும் பிறநாடுகளிலும் சென்று சென்று உலவத் தந்து பெரும்பாலும் உபகரித்தது இவ்வாதீனத்தின் கல்விக்களஞ்சியத்தில் உள்ளவையே என்பது மிகையாகாது. இதனை அவ்வங்நூல்களின் முகவுரைகள் நன்கு தெளிவிக்கும்.

இனி, இச்சைவப் பேரரசு ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர். சந்தானமாகச் சிறந்து சுமார் கி. பி. 1232 முதல் 1313 வரை உள்ள தொண்ணாறு ஆண்டுகளில் மெய்கண்ட நூல்கள் பதினாற்கையும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரப் பேரரசருடைய மூன்றேர்கள் அருளினர்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவநாயனராஜியபேரரசர் அருளியது சிவஞானபோதப் பெருநூல். அவ்வரசரையுடுத்து ஞானசிங்காதனத்தமர்ந்த ஸ்ரீ அருணாந்தி தேவநாயனர் அருளிய நூல்கள் — சிவஞானசித்தியார், இருபா இருபது என்பன. அவருக்குப்பின் வந்த ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்தர் சிவாநுபவமிக்குடையவராய் ஞானவரசு நடத்தினர். அவருக்குப்பின் வந்த கொற்றவன்குடி

ஸ்ரீ உமாபத்திசிவமீ சிவப்பிரகாசம் முதலிய எட்டு. ஞான நூல்களையருளிச் செய்து ஞான வரசு செலுத்தினர். மனவாசகங் கடந்தார் உண்மை விளக்கம் அருளினர். திருக்கடலூர்— உய்யவந்த தேவநாயனூர் திருக்களிற்றுப்படியா ரையும், அவர் ஆசிரியர் திருவியலூர்— உய்ய வக்த தேவநாயனூர் திருவுந்தியாரையும் அருளிச் செய்தனர் பிற்கூறிய மூவரும் ஞானவரசு கட்டிலில் ஏருமலை அரசு செலுத்தினர் என்ப.

இனி, ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர், ஸ்ரீ அருணாந்தி. சிவம், ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்தர், ஸ்ரீ உமாபத்தி சிவம் ஆகிய நால்வரும் தமது ஞான அரசை நன்கு செலுத்திப் பின் வந்த அருணமச்சிவாயர் பால் ஒப்படை செய்தனர். அவ்வரசர் சித்தர் சிவப்பிரகாசரிடத்து அவ்வரசைக் கொடுத்தரு வினர். அப்பேரரசே திருவாவடுதுறையை அரசநகராக்க கொண்டு ஞானவரசு செலுத்து மாறு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரப் பேரரசருக்குக் கட்டிலை யிட்டருளி ஞானபீடமமைத்துத் தந்து என் மென்றும் சிவஞானவரசு செழித்தோங்கவைத் தருளினர். அப்பேரரசே இத்திருவாவடுதுறையாதினம் என்பது. கயிலாய நாதர் தமது திருவருட்சத்தியாகிய ஒப்பிலாமுலையம்மையாருடன் மாசிலாமணிப் பெயர் கொண்டு இவ்வரகுரிலே, படரரசின் கீழ் சைவப் பேரரசு தழைக்க வீற்

நிருக்கும் திருக்கோயிலாகிய அரண்மனையின் பக்கத்து அப்பேரரசரின் ஆணையால் திருமூல தேவநார்யநாராகிய சேஞ்சுதிபதிமூவாயிரம்யாண்டு சிவயோகத் தமர்ந்து மூவாயிரம் திருமந்திரங்களை அருளித் தம் அரசை நிலைநாட்டினார். சவ கோடி சித்தர்களும், போகாதசித்தரும் அவர் வழித் தோன்றலாகிய திருமாளிகைத் தேவரும் பல அற்புதச் செயல்கள் காட்டித் தம் அரசை நிலைப்பறுவித்தனர்.

இனி, இச்சைவப் பேரரசின் கீழ் உள்ள குடிமக்களிற் பலர் சைவவழவர்கள். இச்சைவ வழவர்கள் யாவரும் மனமாகிய புனத்திலே பன் னெடுங் காலமாகப் புதைந்து கிடக்கும் வஞ்சனை, பொருமை, உலோப குணம் முதலீய பசையற்ற பட்டகட்டைகளை வேர் என்பது சிறிதும் இன்றி அகழ்ந்து அப்புறப்படுத்துவார். அகழ்ந்த அக்குழிகளைத் தூர்த்துச் சமப்படுத்துவார். பின்பு அன்பாகிய பாத்தி அமைப்பார். அப் பாத்தியில் உண்மையாகிய ஏருவைப் பரப்புவார். பத்தியாகிய ஒப்பற்ற நல்ல விதையை விதைப்பார். காலங்தவருமல் ஆர்வமாகிய தெளிந்த நன்னீரைப் பாய்ச்சுவார். ஓம்புலன் களாகிய பட்டிமாடுகளுக்குப் பெரிதும் அஞ்சி உண்முகமாகச் சாந்தமாகிய வேலி கோலுவார். ஒன்றுனும் கேட்டுத் திருப்பின்பு ஞானமாகிய பெரு முளை முளைத்துக்

கருணையாகிய இளந் தள்ளிரைத் தோற்றுவிக்கக் காண்பார். காமம், குரோதம் முதலீய களைகளை மீண்டும் முளையாவண்ணம் களைந்தெறிவார். இவ்வாறு தவறுமல்ல நாடோறும் கண்ணுங்கருத்து மாய்ப் பாதுகாத்து வருவார் அவர். அதனால் அது நன்கு வளர்ச்சியடையும். பின்பு, மயிர் சிலிர்த்தல் ஆதிய மெய்ப்பாடுகள் தோன்றும்: அவையே அரும்புகள். விரைந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் ஆகிய போதுகள் காட்டும். இதயமாகிய மணமலர்கள் மலரும். அம்மலரினிடத்து அஞ்செழுத்தாகிய அருங்காய் தோன்றும். பின்பு அக்காய் களியாம். அக்கனியைக் கண்டறிய வேண்டுவோர்க்குச் சில அடையாளங்கள் கூறுவோம். அது வருமாறு:— நஞ்சக்கறை பொருந்துதலால் அழகிய கரிய கண்டமும், ஞாயிறு திங்கள் அங்கியாகிய மூன்று கண்களும், நான்கு தோள்களும், ஐந்து முகங்களும் உடைய தாய்ப், பவளவண்ணம் பெற்று, புண்ணீய வெண்ணீறு சண்ணித்துள்ளதாய், அறுசுடவு யினும் மிக்குறு சுவையுடைத்தாய், கண்ணுற் காணினும் — காதாற் கேட்டினும்—மனத்தால் நினைப்பினும் களிப்பைத் தருவதாய், பிறருக்குச் சேய்த்தாய் உள்ள உயர்ந்த மருதிடையொளிர் கின்ற மாணிக்கத் தீங்கனியே அக்கனியாம். அத் தீங்களி பையப்பையப்பழுத்துக் கையகத்துள்ளி

தாகவங்துகிடைக்க அதனை இனிதாகநுகர்ந்து அவ்வழவர்கள் செம்மாந்து வீற்றிருப்பார்கள்.

இனி, இவ்வழவுக்குமிய கருவிகள் யாவை? இவ்வழவு முறையை கன்குணர்த்தும் நூல்கள் யாவை? இவ்வழுதொழிலைமுதன்முதலாக உலகுக்குத் தந்தவர் யாவர்? அதனை உலகில் பரப்பியதெவாறு? இவ்வழுதொழிலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் யாவர்? உழுதொழிற் பயிற்சிக்கல்லூரிகள்யாண்டுள்? இவ்வழு தொழிலில் சைவங்தார் யாவர்? என இன்னே ரண்ன வினாக்களுக்கு விடையிறுத்தல் முகமாக அவற்றை ஆராய்ந்து உணர்ந்து நாமும் அவ்வழு தொழில் வல்லராய்ச் சிவபோகந்துயக்கக்கடவோமாக.

இல்லை, இவ்வுலகுடைச் சைவப் பேரரசர் தமது பிரதிநிதிகளை ஒவ்வொருகாலத்து ஒவ்வோரிடங்களில் அனுப்பிச் சைவக் குடிமக்களைப் பாதுகாத்தருளுவர். அப்பிரதிநிதிகள் ஆசாரியர் கோலத்திலும் வருவர். அரசர் வடிவத்தினும் இருப்பர், அமைச்சராயிருந்து அரசரைத்திருத்தி யும் அமைப்பர். ஆசாரியர் கோலத்தில் வந்த பிரதிநிதிகள் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் முதலியோர். இவர்கள் ஏழாம் நூற்றுண்டிலே உலகுடைய நாயகர் பிரதிநிதியாக வந்து,

நின் றசீர்வெடுமாறனையும், மகேந்திரபல்லவனையும் பற்பல அற்புதங்களால் தமது பேரரசருடைய ஆணைக்கு அடங்கி நடக்கச் செய்து, சமன் பகையைக் கெடுத்துச், சைவப் பேரரசை நிலைநாட்டிச் சென்றனர். மற்றொரு பிரதிநிதியாகிய மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய அரசன் நன்மதிப்பேரமைச்சராய், முற்றத் துறந்த முனிவராய்ப், புத்தரை வாதில்வென்றடக்கிச் சைவப் பேரரசினை மூன்றும் நூற்றுண்டிலை நிலைநாட்டி, னர். சுந்தரமூர்த்திகளாகிய பிரதிநிதியானவர் நரசிங்கமுனையரையர் அபிமான புத்திரராய்ச் சேரநாட்டு அரசராகிய சேரமான் பெருமானுயனாடைய தோழருமாய்ச் சிறக்கு, தம்பிரான் தோழர் எனச் சிறப்புப் பெற்றுச் சைவப் பேரரசைத் தழைக்கச் செய்தனர். இப்பிரதிநிதியின் ஆட்சிக் காலம் - ஒன்பதாம் நூற்றுண்டு என்பர். மேலே கூறிய நான்கு பிரதிநிதிகளும், மூன்றும் நூற்றுண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றுண்டு வரையில் சைவப் பேரரசின் ஆணைக்கு அடங்கி நடவாழல், அரசச் சட்டங்களாகிய வேதசிவாகமங்களை நின்தித்து, அங்கங்கேசைவக்குடிமக்கள்பால் கலாம் விளைத்து நல்வு செய்து, பேரரசரைக் காணவுங் கூசி, அவர் கீர்த்தியைக் கேட்கவும் பொருராய் மதமேற்கொண்டுலாவிய புத்த - சமணப் பகைவரை வென்று தம் பேர

ரசை நீடுவாழ நிலை பெறுத்தினர். அதனால், அப்பிரதிநிதிகள் நால்வரும் சைவ சமயாசாரிய மூர்த்திகள் எனப் பிரசித்தி பெற்றனர். இதனை,

“ சோற்கோவுங்கோணிபுரத்தோன்றலுமெஞ்சுந்தானுஞ் திற்கோலவாதலூர்த்தேசிகனு — முற்கோலி வந்திலரேல்நீநேங்கேமாமறைநூல்தானேங்கே எந்தைபிராணைந்தேமுத்தேங்கே” எனவரும் வெண்பாவாலறிக. ०

பன்னிரண்டாம்நூற்றுண்டிலே சோழவரச ருடைய நன்மதியமைச்சராய்த் திகழ்ந்து இத் தெய்வச்சைவப் பேரரசைசிலநாட்டியபிரதிநிதி பத்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடி யருளிய கவிவலவராகிய சேக்கிமார் பெருமான். தூர்ப்புத்தி மந்திரிகளால் அரசுக்கு ஈனம் வராத படி நம் சைவப் பேரரசைப் பாண்டி நாட்டி வும், சோழ நாட்டிலும் நிலை பெறவைத்த பெருமை முறையே பிரதிநிதிகளாக — அமைச்சர்களாக அமைந்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுக்கும், சேக்கிமார் சுவாமிகளுக்கும் உரியதென்க.

இனி, இச்சைவப் பேரரசருடைய பிரதிநிதிகளாய் வாழ்ந்திருந்த நமது முன்னேர்கள் யாவரும் அரசருள் ஏற்று, அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இங்கான் கும் எஞ்சாமையுடைய

திருவாவட்டமலை, திருமதி அதினா காந்திக்கார.

வராய், தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம் மூன்றும் நீங்காதவராய், அறனிமுக்காது அல் வலவை நீக்கி மறனிமுக்கா மானம் உடையவராய், இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத் தலும் வல்லவராய், காட்சிக்கெளியராய்க் கடுஞ் சொல் அல்லராய் வாழ்ந்து தம் அரசைச் செவ்வே நடாத்தினர். கொடை அளி செங் கோல் குடியோம்பல் முதலிய இந்நான்கு செயல் களாலும் உலகிற் புகழ் பெருக்கித் தங்குடியை விளக்கி வாழ்ந்தனர். கல்வி, கேள்வி, அறிவு, ஒழுக்க முதலியவற்றால் விழுப்பமுடையராய் விளங்கினர். குற்றங்கடிந்து, பெரியாரைத் துணைக் கொண்டு, சிற்றினஞ்சேராதவராய்த் திகழ்ந்தனர். தாம் செய்யும் வீணைகளைப் பெரியாரோடு ஆராய்ந்து செய்யும் திறம்படைத்திருந்தனர். வீணவலியும், தன்வலியும், மாற்றுஞ் வலியும், துணைவலியும் நன்கு ஆராய்ந்துவைத்து அரசு செய்தனர். காலமறிந்து, இடனறிந்து, தெரிந்துவிணையாடி, சுற்றந்தழீஇ, சோர்வின் ரிச் செங்கோல் செலுத்தினர். இனி விரித் துரைப்பது வேறென்? வள்ளுவர் கோமான் வகுத்துரைத்த அரசிலக்கணமெல்லாம் ஒருங்கே அமையப் பெற்று இச்சைவப் பேரரசு தழைத் தது என்க.

இனி, இச்சைவப் பேரரசு பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டு முதல் — கயிலாயபரம்பரையிற் சிவ ஞானபோதகெறிகாட்டும் வெண்ணை பயில் வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததியிற் ரேண்றி மெய்ஞ்ஞான பாருவாய்க் குயிலாரும்பொழில் சூழ் திருவாவட்டுதறையில் குருநமச்சிவாய தேவ ரைமுதல்வராகக்கொண்டுவிளங்குவது. குருநமச் சிவாயப் பேரரசர் ஆட்சிக் காலம் 15-ஆம் நூற்றுண்டுத் தொடக்கம் ஆம். இப்பஞ்சாக்கர நாதரது அரசு முறையை நாடின் ஏனை அரசர் முறையை என்னென்பேம்? பெற்றியொருவர்க் கறிவரிய அப்பேரரசர் பெருவள்ளன்மையை உற்றற்றந்தால் மற்றைவள்ளன்மை வள்ளன்மையாமே! பற்றிகலின்றி, பயன் விழையாது, பஞ்சாக்கரன்போல் முற்றும் அளிப்பவர் முடிவானவர் தம்முனும் யாவர் உளர்? மெய்கண்டவரசர் முதலாக வரும் இச்சைவத் துறவரசர் பரம்பரை கைட்டிக் பிரமசரியமுடையதென்பது மலைவிளக்காம் என்க. இப்பரம்பரையரசர் ஆட்சிக் காலத்திலே இலக்கண, இலக்கிய, தர்க்க, சித்தாந்தசைவசமய நூல்கள் பலப்பல தோன்றின. மொழிபெயர்ப்புக்களும் மல்கின. தமிழ் மொழி யுடன் வடமொழியும் வளம் பெற்றது. சேந்தமிழ்ச் சேல்வர் — குரியநாராயண சாஸ்திரியார் B. A., எழுதிய 'தமிழ் மொழியின் வரலாறு' — கி. பி. 1400-க் கும் பிற்பட்ட காலம் என்னும் தலைப்பின் கீழ்

உள்ள....." இதற்கிடையில், திருவாவடுதுறையாதீனத்தாரால் தமிழ்மொழியடைந்த அபிஷருத்திக்கோ அளவில்லை. 'கல்விக் களஞ்சியம்' திருவாவடுதுறையென்று கூறுவது எவ்வாற்று னும்ஏற்புடைத்தேயாம்.....எனவரும் பகுதி கள் நோக்கிக்காண்க. (பக்கம் 96, 97, 98) 'தமிழ் இலக்கியவரலாறு எழுதி ய செந்தமிழ்ச் செல்வர் கூ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M. A., M. L., அவர்கள், அப் புத்தகம் நான்காம் ஐந்தாம் அதிகாரங்களில் 'சைவாதீனங்கள்' என்னும் தலைப்பில் எழுதியவை அனைத்தும் தமிழ் மக்கள் நினைவுகூரத்தக்கவை. கடந்த ஐந்நாறு ஆண்டுகளாக இடையருது இச் சைவப் பேரரசு நம் செந்தமிழ் நாட்டிற்குச் செய்துவரும் பேருதவிகள் வரலாற்றுப் பெரு மக்களும், சைவப் பெருமக்களும், தமிழ்ப் பெரு மக்களும் என்றென்றும் ஞாபகத்தில் வைக்கத் தக்கன. அவர் உள்ளத்திலே வள்ளுவனார்க்கற்றி "எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய் வில்லை — செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்னும் அருமைத் திருக்குறுப்பா நிலைபெறுவ தாகுக. இச்சைவப் பேரரசு—சிவஞானப் பேரரசு — துறவரசு இன்றேல் முடியுடை மன்னர் முவருக்கும் பின்பு தமிழைப் புரப்பார், சைவ சமயத்தைப் புரப்பார் யாவர் கொல்? நான்காங் தமிழ்ச் சங்கமென விளங்கும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் இந்த ஞானப் பேரரசர் பிரதிநிதிகளும்

அமைச்சருமாய்விளங்கிய மூவருக்குமாணவராய் முத்தமிழ்ப் புலமையும் முறையரசரிமெயும் — இத்தலத் தெய்திய இறை மகனுராகிய ஸ்ரீபாண் டித்துரைசாமித் தேவரால் ஸ்லைநாட்டப் பெற் றதேயாம். சுதந்திரப் பெருநாளிலே இந்தத் திருவாவடுதுறைச் சிவஞானப்பேரரசே புனித ராம் கேரு மன்னர்பால் அரசு தழைக்கச் செங் கோல்அருளியது. அதுவும் உலகமறியுமே.

புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் ஆகிய சமயவரசகள் யாவும் இச்சித்தாந்த சைவப் பேரரசின் ஆணைக்கடங்கி அங்கங்கே முறை செலுத்துவனவாம். ஆணைக்கடங்கி கடவாமல் பகை மேலிட்ட காலத்துப் பிரதிவிதிகளால் வலி ஒடுக்கி அவை நடத்தப் பெறுவனவாம். விரிப் பிற் பெருகும் சித்தாந்த சைவப் பேரரசின் ஆணையைக் கடந்துசெல்லும் எத்தகைய அரசும் ஸ்லைபெருது அவற்றின் வலி குன்றுமாறு அவ் வப்போது தக்கவரால் தண்டிக்கப் பெறுவதாம். திருவாவடுதுறைப் பேரரசின் வரலாற்றினைக் குரு பரம்பரை விளக்கம், ஆதீன வரலாறு, ஸ்லைவுமலர் முதலியலைகளையும் பிறவற்றையும் நோக்கியுணர்க.

இனி, மொழிவல்லார்வேறு—பட்டம் பெற் றூர் வேறு—சட்டப் படிப்பு வேறு—சட்டங்புணர்

வேறு-சட்ட நுனுக்கம் அறிந்தார்வேறு. சட்ட நுனுக்கப் பேரறிஞரே சட்டங்கட்குப் பொருள் கூற இயலும். ஏனையோரால் அது என்னளவும் இயலுவதன்று. இது உலகியற் சட்ட நிலை. சைவப் பேரரசுச் சட்டங்கள் யாவும் திருவருள் பெற்றூர்க்கண்றி ஏனையோர்க்கு விளங்கா. மொழிப் பழிந்தி பெற்றூர் சிலர் தம் மறிவு கருவி யாக அச்சட்டங்கட்குப் பொருள் காணத் தலைப் பட்டுப் பரிபவமுற்றூர். திருவருட்சத்தி துணை யாக நின்று அறிவன் ஆன்மசத்தியால் அறிய வொண்ணுதன அன்றே? இத்துறைசையரசில் தோன்றியுள்ள மறுப்புக்கள் யாவும் இச்செய் தியை நன்கு விளக்குவனவாம். சிறு குறும்பார் களாகிய குறுஙில மன்னர்களும் சைவப் பேரரசுச் சட்டத்துக்குப் பொருள் காணமுற்பட்டுப் பிரதி நிதிகளாற் கண்டிக்கப்பட்டனர். இதனைக் கற் றேரூர் பலரும் அறிவர்: கல்லாதாருக்கு அது விளங்காது.

இனி, “பொதுநீக்கித்தனை நினையவல்லார்க்கு என்றும் பெருந்துணை” யாகவுள்ளானமதுபேரரசர் தம் அடியார் தம் அல்லல் தீர்க்கும் அருமருந்தாக வள்ளவர். கல்லாவின் கீழிருந்த கடவுட்கொற் றவர் — குருந்துறையுங் குருமணியாய்த் திருப் பெருந்துறையிலெழுந்தருளிப் — படரரசிற் பார்த்திவராய் விளங்குகின்றூர். இச்சைவப்

பேரரசின் கீழ்வாழும் சைவக் குடிமக்கள் அனைவரும் தமது இறைவரை நோக்கிக் குறையிரந்து நிற்கின்றனர். அது வருமாறு:—“முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப்பழம் பொருளே-பின்னைப் புதுமைக்கும் போர்த்துமப் பெற்றியனே —, உன்னைப் பிரானுகப் பெற்றவுன் சிரடியோம் — உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம் —, அன்னவரே எங்கணவராவார் அவருகந்து — சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம் —, இன்னவகையே எமக்கெங் கோனல்குதியேல்—என்ன குறையுமிவோ மேலோ ரெம்பாவாய்” என இன்னேரன்ன விண்ணப்பங்களைச் செய்து வேண்டுகின்றனர். பேரரசரும் தம் குடிமக்கள்பால் இனிய அருள் காட்டிப் பாதுகாக்கின்றனர். “வேண்டத்தக்கதறிவோய் நீ வேண்டமுழுதுந்தருவோய் நீ” எனத் தமது வேந்தர்பால் நின்று அவர் முறையிடுகின்றனர். பேரரசர் திக்குவிசயம் செய்து சேனுதிபதி களுக்கு மகிழ்வுட்டுவர். சேனுதிபதிகளும் தம் சேனையை அழைத்துப் படையெடுக்கக்கட்டளை யிடுவதும் உண்டு. மாணிக்கவாசககவாமிகளாகிய சேனுதிபதி சிவன்டியார்களாகிய சேனைகளை அழைத்துப் படையெடுக்க உத்தரவிடுகின்றார்கள்.” அது திருப்படையெழுச்சி எனப்படும்.

“ஶானவாலேன்துகழியர்களுத்தப்பறையறையின்
மானமாவேறுகழியர்மதிவெண்டதைகணிதின்

“ஶாநீர்றுக்கவசம் அடையப்படுத்தின்கள்
வானங்குருகொள்ளேவாம்நாம்மாயப்படைவாராமே”

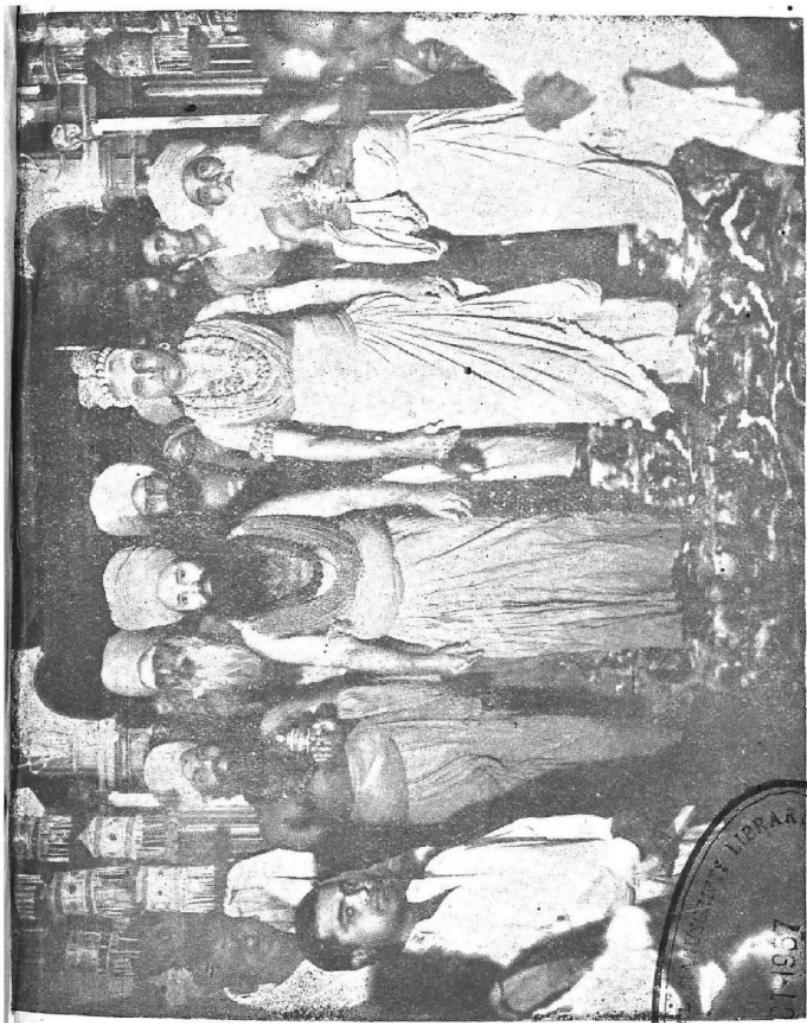
“தொண்டர்காள்! தூசிசெல்லீர், பத்தர்காள்! தழுப்போகீர்
ஓண்டிறல்யோகிகளே! பேரணி யுந்திர்கள்
தீண்டிறர்சித்தர்களே! கடைக்குழுசெல்லின்கள்
அண்டர்நாடாள்ளேவாம்நாம் அல்லற்படைவாராமே”

என அருளியமை காண்க.

இனி, மற்றொரு பிரதிகிதியாகிய திருநாவுக்கரசர் “நாமார்க்கும் சூடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்” என வீரவாதங் கூறுகின்றார்கள். யமதூதுவர்களை நோக்கி அவ்வரசர் “படையும் பாசுமும் பற்றிய ஈசயினீர்! அடையன்மின் நமதீசன் அடியரை, விடைகொள் ஊர்தியினுன் அடியார் சூழாம் புடைபுகாது நீர்போற்றியே போமனே.” எனவும், “இறையென்சொல் மறவேல், நமன் தூதுவீர்! பிறையும் பாம்பும் உடைப் பெருமான் தமர், நறவும் நாறியஙல் நறுஞ்சாந்திலும், நிறைய நீறணிவார் எதிர்செல்லலே” எனவும் கட்டளையிட்டருகின்றார்கள்: காலபாசத் திருக்குறுங்தொகை முழுவதுங் காண்க. “வாயாரத் தன் நடியே பாடுங்தொண்டர் இனத் தகத்தான்!” எம்மிறைவன் என்றருளுகின்றார்கள். சம் துறைசைப் பேரரசரும் தம் அடியார் சூட்டத்துடன் உறைதருங் காட்சி மிகமிகப் போற்றுதற்

குரியதே. புள்ளிருக்குவேணுவில் என் றுங்கோது படராத துறைசை நமச்சிவாயருக்கு முன்னின் றபரமர் தம்மை நடராசரோடு பூசைசெயுங்காலத் தும் பேரரசர் அடியார்நடுவுள்ளிருத்தலைன் ரென் றும் கண்டு தரிசிக்கவாமே. பஞ்சாக்கரதேசிகர் பூசைபண் னுங்காலத்தும் உடனிருந்தாற்றுதலை எவருமறிவர். மாகேசரபூசையின்மாண்பு, துறைசைப் பேரரசினைப்போன்று எவ்வரசினுங்காண வியலாது? பிரதிநிதிகளும், அமைச்சர்களும், சேநைதிபதிகளும், வீரரும், குடிமக்களும் தம் முயிரெனவே கொள்ளுமாறு உயிர் க்குயிராய் வீற்றிருந்து துறைசைப் பேரரசர் நாடோறும் பந்தியில்வேதனங்கொண்டருளும்தனிக்காட்சி பேரரசின் பெருங்கருணையையும், மாட்சியையும் பெரிதும் விளக்குவதாமே. எந்த அரசிலும் இச்சிறப்பில்லை என்க.

இனி, மற்றொரு பேரரசு தருமையைப்பதி யைத் தமது அரசங்கராகக் கொண்டு விளங்குவது. தருமையும், கமலையும், விரிதமிழ்க் கூடலும் அரசிருக்கைத்தலங்கள். திருவாவடுதுறைப் பேரரசினுக்குரிய இலக்கணங்கள் யாவும் தருமைப் பேரரசுக்கும் ஒக்கும். திருவாவடுதுறைப் பேரரசு சிவசம்வாதவரசினையும், ஐக்கிய வாதவரசினையும் அடக்கி ஒடுக்கித் தம் சித்தாந்த

சைவப் பேரரசை நிலைநாட்டியது போலவே, இத்தருமைப் பேரரசுதொடக்கத்திலேயே ஆனங் தான்மவாதக் குறும்புகளை அடக்கி ஒடுக்கி வெற்றிக் கொடி நாட்டியது. ஏகான்மவாதவரசு களும் இடையிடையே முனைத்துத் தழைக்கத் தொடங்கியது. மெய்கண்ட சித்தாந்தப் பேரரசின் முன் இவையெல்லாம் கருகின. எனினும், சித்தாந்தப் பேரரசு சோர்வடையுங் காலத்தை இவையெல்லாம் எதிர்கோக்கியே இன்றளவும் இருக்கின்றன. சித்தாந்தசைவக் கண்ணில்லார் இதனைக் காணமாட்டார். இக்கண்ணில்லாருக்கு எல்லாம் ஒன்றுபோலத்தானிருக்கும். என்செய்வது! திருவருள் இருந்தபடி. தருமைப் பேரரசுதோன் றுவதற்குக் காரணமாய் இருந்ததுகமலைப் பேரரசே. கமலைப் பேரரசர் கி — பி 1566-க்கு முன் எழுந்தருளி வீற்றிருந்தவர்கள். அது பதினாறும் நூற்றுண்டு. கமலைப் பேரரசர் ஆணைப் படியே தருமைப் பேரரசு தோன்றியது. தருமை ஞானப் பேரரசில் முதல் முதலாக அரசு கட்டிலேறி ஞானச் செங்கோல் ஏந்தியவர்கள் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள். அப்பேரரசர் வழிவந்தோர் இருபத்தைவர். இவ்விருபத்தைந்து பேரரசர்களும் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் தொன்றுதொட்டே தமிழ்ப் பணியும் சைவப் பணியும் செவ்வே செய்து வருவதைத்

தமிழ்ப் பேருலகமும், சைவப் பேருலகமும் நன்கறியும்.

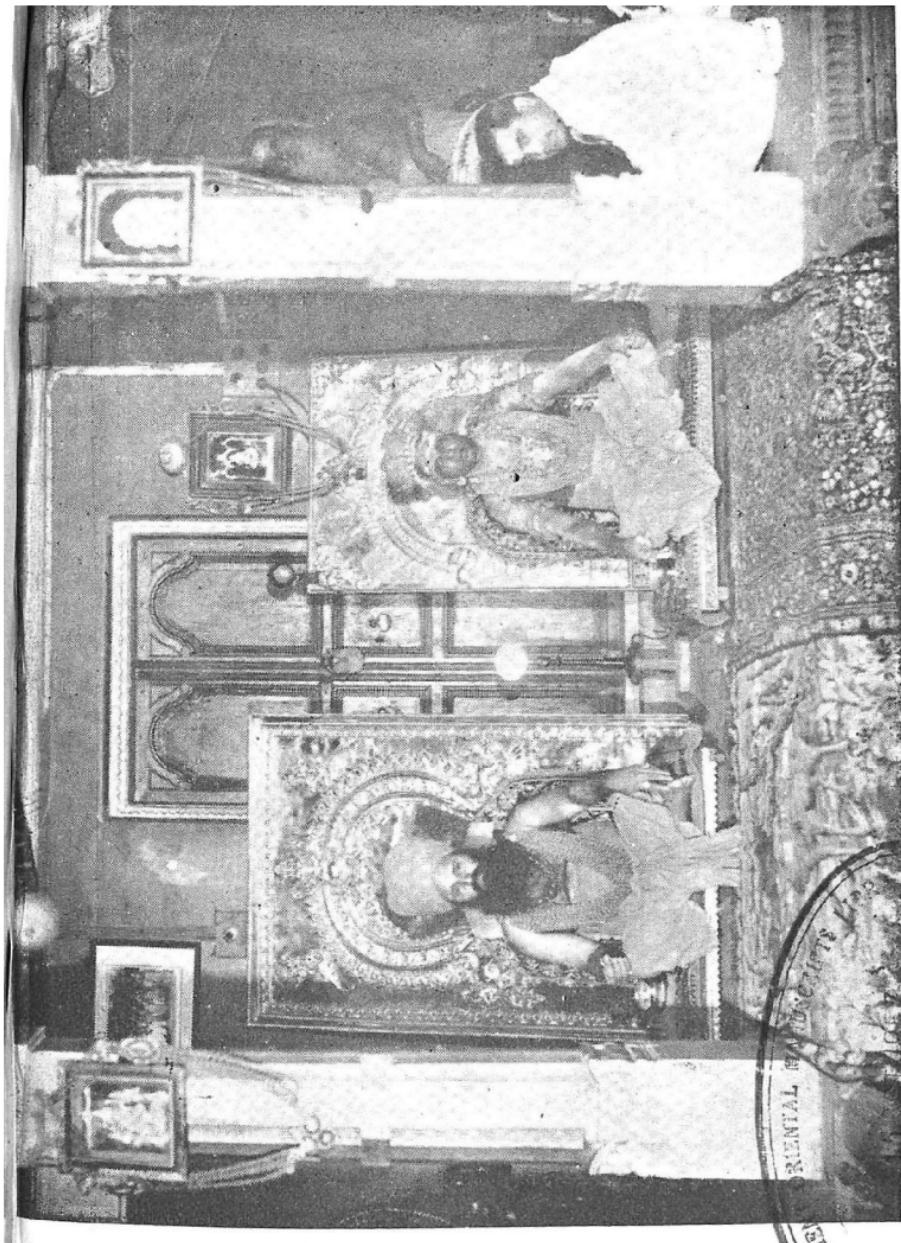
இனி, 'இத்தருமைப் பேரரசில் 'கி.பி.-1566-1770 வரை உள்ள ஆண்டுகளில் ஞானவரண விளக்கவரை, முத்தினிச்சயப் பேருரை, அவ்வாதீனத்துப் பண்டார சாத்திரங்கள், தோத் திரங்கள் முதலான எல்லா நூல்களும் எழுந்தன.' இப்பேரரசின் பெருமதியமைச்சராய்ச் சேஞ்சிபதிகளுமாய்ச் சிறந்திருந்து மைசூர் அரசர்பால் பரிசிலும் வீருதுகளும் பெற்றவர்கள்தப்பானைச் சூருக்கம் பாடியசம்பந்தசரணையை மூர்த்திகள். நான்காவது ஸ்ரீ மாசிலாமணிப் பேரரசர் ஆணைதாங்கிக் காசியம்பதி சென்று அங்கே மகமதியவரசர் மனத்தையுங்குழைத்துச் சைவசமயத்தை நிலைஞாட்டிய பெருமை சேஞ்சிபதியாகிய ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகளுக்கே உரியது. 'சைவகித்தாங்கத்கருத்துக்களைக்குழைத்து எல்லார் மனத்திலும் எளிதில் பதியும்படி, காஞ்சிப் புராணம் போன்ற காவியங்களையும், செங்கமுநீர் வீநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ் முதலிய பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களையும்' உலகுக்குப் படைத்துத் தந்து தமிழர் சம் சித்தாங்கப் பேரரசும் நடாத்தியருளிய ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள் போலவே, அறிவுலகத்துக்கு வீருந்தாகக் கந்தர்களில்

வெண்டா முதலீய பதினான்கு நூல்களை ஆக்கிய ஸித்தவர்கள் ஸ்ரீகுமரகுருபா சுவாமிகளாவார்கள். 'தமிழுக்கு மாபாடியமில்லாத குறையை மாற்றி வைத்துச் சைவசித்தாங்தத்தின் தெளிந்த சாரமாகிய சிவஞானபோத மாபாடியத்தை அருளி' வடமொழிக் கடலும் தென் தமிழ்ப் பெருங்கடலும் நிலைகண்டுணர்ந்து சிவஞானங்கு பூதி கைவங்கு மெய்கண்ட, சிவஞான போதப் பிரதிஷ்டாசாரிய சுவாமிகளாய் வீற்றிருந்தவர் களும், ஆதீன குலதெய்வமாகப் பேரற்றப்பெறு பவர்களும் ஆகிய ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகி களைப் போலவே, இத்தருமைப் பேரரசில் 'தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் உழைத்த பெரும் புலவரும், பேரருளாளரும் ஆகிய ஸ்ரீ வெள்ளியம்பலவாணத் தம்பிரான் சுவாமிகள் அருளியதுவெள்ளியம்பலவாண மாபாடியம் என்பதாம்.' தருமைப் பேரரசின் தன்மையறியாதார் அறியாதாரே.

இனி, துறைசைப் பேரரசில் பாதுகாக்கப் பெற்றுவரும் திருவாவடுதுறை, திருப்பெருந்துறை, திருமயிலாடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திருவீழிமிழலை முதல்ய பல சிவகேஷத்திரங்கள் போலவே இத்தருமைப் பேரரசில் பாதுகாக்கப் பெற்றுவரும் சிவகேஷத்திரங்களும் மிகப் பல அவை இருபத்தேழு என்பர். சீகாழி, புள்ளி

ருக்கு வேணுர், திருவையாறு, திரிபுவனம், திரு நள்ளாறு, திருப்பனந்தாள் முதலியன அவற்றுட் கீர்த்தி மிக்கன. சிவகேஷத்திர பரிபாலனம், குருகேஷத்திர பரிபாலனம், செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம், சித்தாந்த சைவபரிபாலனம் முதலிய எல்லாவற்றுலும் இவ்விரு பேரரசுகளும் ஒன்றையொன்று விஞ்சுவது போலத் தோன்றும். சிவஞானப் பேரறிவு படைத்தாரே ஒரு நெறிய மனம் வைத்து 'உண்மையுணர்வார். ஏனை யோருக்கு அவை விளங்கா. எல்லாம் திருவருள், குருவருள் எனச் சிந்தித்துச் சித்தாந்தச் செந் நெறி போற்றி 'இரு பேரரசும் என்றென்றும் வாழ்க' என்றிருப்பதே எம்மனோர் கடமையாம்.

இனி, குருஞான சம்பந்தமே சிவஞான சம்பந்தத்தைச் செவ்வே தோற்றி நிலைபெறுவிக்கும். “ குருவாயருள் உயிர்க்கிண்மையாருங் குறிக்கொடு உய்ய, அருவாய் அருவுருவாய் உருவாய் அவைதானென இற் பெருவான் பொருள் தன் பெரும்பெயரே பெயராக வந்த ஒருவாய்மைதன்னை நினையினும் உள்ளம் உருகுவதே. ” எனக் கவிச்சக்கரவர்த்தி - கச்சியப்ப முனிவரர் அருளிய திருப்பாடல் எம்மனோர் உள்ளத்து நிலைபெற்று நின்று உருக்குவது என்று கொலோ? “தவமாய்த் தவம்புரிவானுய்த்

திருவாவட்டுறை, தருமபுரம் ஆதீனகர்த்தர்கள்

தவப்பயனுய்க் கொடுக்கும் அவனுய் இருக்கும் பஞ்சாக்கரமூர்த்தியையாறறிவார்?"; "இன்பம் இதுவெனப் பஞ்சாக்கரவன் இணைப்பதத்தில் அன்பிற்பினைந்த அடியரல்லால் மற்றையார் அறிவார்? " "வருவதும்போவதுமாய்உழல்வீர்! வம்மின்! வந்தனிரேல், தரு-நிதி-சிந்தாமணி காமதேனுவும் தந்தருளும், பொருவறு போக மெலாந்தரும், போகமெலாம் வெறுத்தால் ஒரு வருமுத்தியும் நல்கும் (அது)இப்பஞ்சாக்கரான் ளொளியே ஆம்" என அக்கவிராஷ்டர் அருளு கின்றூர். " பதிபசபாசத்தைப் பாசம்பசுபதி யாக்கி, ஒரீஇப், பதிபசவாகப் பசுபதியாக்கிப், பின்னும் பயிற்றி பதியெனத் தானுய்ப்பயிலும் திருவாவடுதுறைசைப்பதிவளர்ப்பஞ்சாக்கரவனை என்சொலிப் பாடுதுமே" என அவர்களே பீடிகை அமைக்கின்றூர்கள். எளியரேம் என் செய்யக்கடவேம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயல்பென்றுந்திரியாமல்இயம மாதி
 என்குணமுங்காட்டி அன்பாவின்பயாகிப்
 பயன்கூளப்பொருள்கள் பரிவாரமாகிப்
 பன்புறவுஞ்செளபானபகுங்காட்டி
 மயலறுமந்திரஞ்சிகைகூசோத்தாதி
 மற்றங்கநூல்வணங்கமெளனமோவி
 அயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராஜாங்கத்தில்
 அமர்ந்ததுவைத்திகசைவமழித்தந்தோ.

— தாயுமானவர்.

திருமந்திரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“ சைவப்பெருமைத்தனிநாயகன்தனினை
 உய்யவுயிர்க்கின்றவோன்சுடர்நந்தியை
 மேய்யபெருமையர்க்கன்பைனயின்பஞ்சேய்
 வையத்தலைவகைனவந்தடைந்துயமினே ”

“ சிவனவன்வைத்ததோர்தெய்வநேறியிற்
 பவனவன்வைத்ததோர்பழவழிநாடி
 இவனவன்என்பதறியவல்லார்கட்
 கவனவனங்குளதாங்கடலுமே ”

“ சைவசமயத்தனிநாயகனாந்தி
உய்யுவகுத்தகுருநேறியோன்றுண்டு
தேய்வச்சிவநேறிசன்மார்க்கஞ்சேர்ந்துய்ய
வையத்துளார்க்குவகுத்துவைத்தானே ”

“ ஞானத்தின்மிக்க அறநேறிகாட்டில்லை
ஞானத்தின்மிக்கசமயமும்னந்றனற
ஞானத்தின்மிக்கவைஞ்முத்தினல்காவா
ஞானத்தின்மிக்கார்நரரின்மிக்காரே ”

“ சுத்தசிவன்குருவாய்வங்குதுப்பமைசேய்
தத்தகைனால்கருள்காணுவதிமுடர்
போய்த்தகுகண்ணேன்நமரேன்பார்புண்ணியர்
அத்தனிவனேன்றாடிபணிவாரே ”

“ குருவேசிவமெனக்கூறினாந்தி
குருவேசிவமென்பதுதுறித்தோரார்
குருவேசிவனுமாய்க்கோனுமாய்நிற்கும்
குருவேயுரையுணர்வற்றதோர்கோவே ”

“ இன்புறுவீரலிந்தேயேம்மிறைவனை
அன்புறுவீரதவஞ்சேய்யுமேய்ந்ஞானத்துப்
பண்புறுவீரபிறவித்தோழிலேனின்று
துன்புறுபாசத்துழைத்தோழிந்தீரே ”

“ புண்ணியன்எந்தைபுனிதனினையடி
நண்ணிவிளக்கெனஞானம்விளொந்தது
மண்ணைவராவதும்வானவராவதும்
அண்ணலிறைவனருள்பெற்றபோதே ”

“ முடிமன்னராகிமுவுலகமதாள்வர்
அடிமன்னரினபத்தளவில்லைகேட்கின்
முடிமன்னராய்நின்றதேவர்களீசன்
குடிமன்னராய்க்குற்றமற்றுநின்றுரே ”

“ தாடந்தபோதேதலைதந்தவேம்மிறை
வாடந்தகுானவலியையுந்தந்திட்டு
வீடந்தமின்றியேயாள்கேனவிட்டருட்
பாடின்முடிவைத்துப்பார்வந்துதந்ததே ”

“ ஆற்றருநோய்மிக்கவனிமழைகுன்றிப்
போற்றருமன்னரும்போர்வலிதுன்றுவர்
கூற்றுதைத்தான்றிருக்கோயில்களெல்லாஞ்
சாற்றியபூசைகள்தப்பிடிற்றுனே ”

“ முன்னவளூர்கோயில்பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத்தீங்குளவாரிவளங்குன்றுங்
கண்ணங்களவுமிதுத்திடுங்காசினி
என்னருந்தியேடுத்துரைத்தானே.

“ போன்னுற்புரிந்திட்டபோற்சடையென்னப்
பின்னுற்பிறங்கவிருந்தவன்பேரங்கிதி
என்னுல்தோழப்படுமேம்மிறைமற்றவன்
தன்னுல்தோழப்படுவாரில்லைதானே.”

திருச்சிற்றம்பலம்.